

יום ד', כ"ה בסיון תשס"ב (5 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בעניין המפגש בין ד"ר חיים וייצמן לבין האמיר פייצאל [המשך השתלשלות האירועים]:

בינתיים פנה וייצמן ליעדו השני, ההסדר עם הדוגלים בלאומיות הערבית, מבלי להבין עדיין בדיוק את אופיה של לאומיות שבתוכה נטיות פאן-ערביות מתרוצצות יחד עם נטיות יחידניות, ולא פעם תוך סתירה ביניהן. אך מתוך מודעות לכך כי הציונות נתקלת "בתופעה רצינית המציגה גבולות מסויימות לאפשרויותינו", ביקש המנהיג הציוני לחתוך את הקשר הגורדי של "הבעיה הערבית" במכה דיפלומטית אחת – בצמרת! הוא פנה לנהל מו"מ עם פייצאל, ואף מצא אותו בלתי מתחשב במגמות פארטיקולאריות שכבר החלו מסתמנות בקרב ערביי ארץ-ישראל. וייצמן חש שמצד אחד ראשו של פייצאל סחרחר עליו מ"נצחוננו" על תורכיה ומן המעמד הרם שהעניקו לו מעצמות ה"הסכמה" בוועידת השלום, ושמן הצד השני המנהיג הערבי חושש יותר ויותר מפני האפשרות שהצרפתים, בהשתלטם על סוריה והלבנון, יתעלמו מן ההבטחות שהעניקו לו הבריטים. הוא פנה לנצל את העובדה שפייצאל החליט לדבוק במדיניות הבריטית במזרח התיכון, לרבות בעניין הציוני, בקוותו שבכך הוא מפקיד את העניין הערבי בידיים בטוחות.

על רקע זה יש להבין את הבעות התמיכה בעלייה, בהתיישבות ובמגמות הציוניות ארוכות הטווח שמסר פייצאל לוייצמן, או שהשמיע בפורומים בינלאומיים, אף כי אין להגזים בחשיבותן של אלו. ביוני 1918, [בתאריך של אתמול לפי הלוח שלנו] לאחר פעולת תיווך בריטית, נפגשו השניים ליד עקבה, והסכימו ביניהם כי הלאומנים הערבים יקבלו את התפיסה שארץ-ישראל לא נכללה בתחום שמקמהוון (הנציב העליון הבריטי במצרים) הבטיח לחוסיין, השריף ממכה 3 שנים לפני-כן, וששיתוף הפעולה הציוני-ערבי הוא בין עמים "בעלי קשרי דם עתיקים", ושני העמים ייצאו נשכרים ממנו.

ב 3 בינואר 1919, כחצי שנה לאחר מכן, הועלה הסכם זה על הכתב, וכמה שבועות אחרי-כן – בדבריו של פייצאל לפני המועצה המנהלת של וועידת השלום – פייצאל הביע את דעתו כי הגשמת הציונות תסייע בידו להקים פדראציה של מדינות ערביות. ואולם, הוא דאג להוסיף להסכם בכתב ידו פיסקה, שבה נאמר כי שיתוף הפעולה עם הציונות יקום רק אם תתגשמה השאיפות הלאומיות הערביות "במלואן". סביר להניח שבינו לבין עצמו ראה פייצאל את האפשרות שבארץ-ישראל תקום ישות יהודית לאומית, בעלת ריבונות מוגבלת, שתעמוד תחת חסות ערבית, אך חשש שאם תיוודע תמיכתו המסוייגת בציונות בציבור, תאבד לו מנהיגותו.

לכן, דאג פייצאל להכחיש את הבעת התמיכה שלו בעניין הציוני ופרסם הודעות מנוגדות, הסותרות את התחייבויותיו בהסכם עם וייצמן. אין להגזים איפוא בחשיבותו של הסכם וייצמן-פייצאל, אם משום שערביי ארץ-ישראל מיהרו לערער על חוקיותו, ואם משום שפייצאל בעצמו לא זכה להגשים את שאיפותיו בסוריה...

[ההיסטוריה של א"י]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

יום ד', כ"ה בסיון תשס"ב (5 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, כ"ה בסיון, הצליחו חכמים לשלול את טענת הכנענים לפני אלכסנדר מוקדון כי "ארץ ישראל שלנו היא", וברחו. יום שברחו הכנענים (היום) עשאוהו יום טוב! (הפרטים מחר...)
[מגילת תענית]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל